

Pohádky

1. Jedna okolnost přinášela Johanně osvěžení, třebaže měla jinak dosti krušný život.
2. Když děti večer ulehly, posadila se k nim a vyprávěla jim pohádky.
3. Vzpomínala si přitom, jak byla malá a slýchávala je od babičky, oživily se jasně v její paměti.
4. Johanniny děti se přitom opíraly o loket a naslouchaly.
5. Byly to pohádky o malých stvořeních, které žijí ve starých domech pod podlahou, o mořských ptácích, kteří létají v bouři a kteří kdysi byli lidmi.
6. Ty nejkrásnější pohádky byly o mohutných stromech, které chodí po lese a o vánocích se vzájemně navštěvují.
7. Mami, a jaké je moře?
8. O tom děti skoro nic nevěděly, a tak jim teď matka mohla o moři od srdce porozprávět.
9. Vyprávěla o vesnicích na břehu, o lodích, když po vánocích vyjíždějí ze zálivu na dalekou plavbu a na jaře zase přijíždějí z moře domů.
10. A děti slyšely, jak je tam nebe o mnoho širší a rozlehlejší než zde v horách.
11. Johanna cítila ulehčení v hrudi, jako by brala děti s sebou do světa, kde je všechno jiné než zde.